

Sygn. akt IX **Ka 871/20**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Anna Szymacha - Zwolińska**

Protokolant: sekr. sądowy Natalia Rybińska

Przy udziale Prokuratora Piotra Kosikowskiego

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2020 r.

sprawy **J. W. ur. (...) w K., córki K. i M. oskarżonej z art. 278 § 1 kk**

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 6 lipca 2020 r., sygnatura akt V K 2391/19

orzeka:

I. zaskarżony wyrok w odniesieniu do rozstrzygnięcia zawartego w punktach „1 a – j”, „2 i” oraz „2 m” uchyla i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie do ponownego rozpoznania, w pozostałym zaś zakresie tj. co do punktów „2 a – h”, „2 j – l” oraz „2 n” wyrok utrzymuje w mocy;

II. koszty postępowania odwoławczego w zakresie utrzymującym w mocy wyrok Sądu I instancji ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IX Ka 871/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z 6 lipca 2020 roku sygn. akt V K 2391/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	<p>Obraza przepisu prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonej w pkt 2 litera „i” oraz litera „m” wyroku, tj. art. 119 § 1 kw polegającą na błędnej wykładni art. 278 § 1 kk obowiązującej w dniu 14.11.2018 roku w zw. Z art. 4 § 1 kk w zakresie wysokości zaistniałej szkody poprzez błędne przyjęcie, że szkoda w wysokości 573,64 zł i 590,67 zł nie stanowi przestępstwa co skutkowało umorzeniem postępowania z uwagi na upływ czasu przedawnienia.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Argumentacja zawarta w apelacji w całości zasługuje na uwzględnienie. Rację ma skarżący, iż skoro w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy przyjął stan prawny obowiązujący w dniu 14.11.2018 roku jako względniejszy dla oskarżonej to winien również wg obowiązującego stanu prawnego w tej dacie „rozliczyć” (cyt. za uzasadnieniem apelacji k. 356) całą sprawę.</p> <p>Niewątpliwie zastosowanie ustawy obowiązującej poprzednio z uwagi na nowelizację art. 12 § 2 kk było jak najbardziej prawidłowe, bowiem statuowało popełnione przez oskarżoną czyny opisane w punkcie 2 rozstrzygnięcia (z wyjątkiem tych błędnie wskazanych pod lit. „i” oraz „m”)</p>		

jako wykroczenia (vide k. 339 uzasadnienia).

Niemniej jednak Sąd Rejonowy nie ustrzegł się uchybienia wskazanego we wniesionym środku zaskarżenia, gdyż ocena prawna czynu przepołowionego (tj. wg kryterium uznania takiego zachowania za przestępstwo lub wykroczenie przed datą wspomnianej nowelizacji stanowiącego określony w kodeksie wykroczeń wskaźnik minimalnego wynagrodzenia za pracę) dokonywana jest co prawda wg daty orzekania w przedmiocie odpowiedzialności za taki czyn, a nie wg daty jego popełnienia, to jednak zasada ta nie przelamuje działania art. 4 § 1 kk wg którego sąd ma obowiązek zastosować względniejszy stan prawny jednakże w całości (podkreślenie SO) obowiązujący na dany ustalony przez sąd moment. Innymi słowy, tak jak to zasadnie ujął w apelacji skarżący, Sąd I instancji nie mógł zastosować dwóch stanów prawnych, a powinien konsekwentnie stosować jeden przez siebie wybrany (k. 358), tj. ten który per saldo korzystniej kształtuje sytuację prawną oskarżonego. Takim zaś stanem niewątpliwie był ten obowiązujący w przededniu nowelizacji ustawą z dnia 4 października 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 31 października 2018 r. poz. 2077). Wg tego stanu prawnego kryterium przepołowienia stanowiła kwota 525 zł, bowiem minimalne wynagrodzenie za pracę w 2018 roku wynosiło 2100 zł – stosownie do § 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z 12 września 2017 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za

<p>pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2018 r.</p> <p>Wskazane w punkcie 2 litera „i” oraz „m” wyroku czyny wyczerpały znamiona kradzieży z art. 278 § 1 kk nie zaś wykroczenia z art. 119 § 1 kw jak to zostało błędnie przyjęte w wyroku I instancji.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m.st. Warszawy w Warszawie.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek zasadny jest jedynie częściowo albowiem bezprzedmiotowe było uchylanie wyroku w całości. Wszak trafność rozstrzygnięcia w zakresie czynów stanowiących wykroczenia a wymienionych w punkcie 2 lit. „a-h”, „2j-l” oraz „2n” nie była przez wnoszącego apelację kwestionowana, orzekanie zaś w ich zakresie nie jest dopuszczalne z uwagi na negatywną przesłankę procesową w postaci przedawnienia karalności. Natomiast w pozostałym zakresie wniosek jest zasadny. W przypadku umorzenia postępowania Sąd odwoławczy nie może oskarżonego skazać. Omawiane czyny zostały popełnione 25 listopada 2016 roku (2 i) oraz 29 grudnia 2016 r. (2m), natomiast niewątpliwie składają się one na opisany w punkcie 1 lit. a – j ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk, a zatem winna zostać wymierzona za nie jedna kara, stąd</p>		

konieczność uwzględnienia wniosku
i w tym zakresie.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
rozstrzygnięcia w zakresie czynów stanowiących wykroczenia, a wymienionych w punkcie 2 lit. „a-h”, „2j-l” oraz „2n” zaskarżonego wyroku	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
j.w.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
.	
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
Postępowanie co do czynów z punktów „2 i” oraz „2 m” zostało umorzone z uwagi na błędne ich zakwalifikowanie jako wykroczeń i w konsekwencji z uwagi na upływ 3- letniego okresu przedawnienia, zasada ne peius wyrażona we wskazanym przepisie stoi na przeszkodzie reformatoryjnego orzekania przez sąd odwoławczy.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

<p>Zapatrywania prawne co do zakresu wykładni art. 4 § 1 kk w kontekście czynów przepołowionych przedstawiono w zasadniczej części rozważań tj. odnosząc się do zarzutu prokuratora, który uznano za zasadny.</p> <p>Wskazania co do dalszego postępowania w niniejszej sprawie wynikają wprost z treści art. 442 kpk, w szczególności podkreślić należy znaczenie § 2 dla dalszego postępowania, gdyż co do zasady Sąd I instancji winien poprzestać na ujawnieniu dowodów, bowiem ani ich wiarygodność ani poczynione na ich podstawie ustalenia faktyczne nie były przez skarżącego kwestionowane, a jedynie skutecznie została zakwestionowana wykładnia prawa dokonana przez ten Sąd.</p>		
<p>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2</p>		
<p>6. Koszty Procesu</p>		

<p>P unkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>II</p>	<p>Stosownie do treści art. 636 § 1 in fine kpk w zakresie w jakim oskarżyciel publiczny wywiódł środek odwoławczy który nie został także w części uwzględniony koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.</p>

<p>7. PODPIS</p>

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	pkt „2 i” oraz pkt „2 m”		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana